



NÁZEV MATERIÁLU	Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů
Č. J.	GŘ/79/SHP/2016
DATUM ZPRACOVÁNÍ	28. 7. 2016
KONTAKTNÍ OSOBA	Václav Trejbal
TELEFON	602 227 268
E-MAIL	vtrejbal@spcr.cz

OBCENÉ ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKY

- 1) Návrh novely zákona má zabezpečit transpozici Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/52/EU ze dne 16. dubna 2014, kterou se mění směrnice Rady 2011/92/EU o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (dále jen „revize směrnice EIA“), kterou je třeba transponovat do 16. května 2017. Návrh novely zákona byl však předložen do připomínkového řízení až v červenci 2016, tedy více než 2 roky po schválení Směrnice. Předkladatel novely zákona však hned v překládací zprávě uvádí hrozbu infringementu, kterou vytváří tlak na přípravu novely a tím i podmínky pro potenciální vznik nevhodné úpravy v oblasti, která je od jara 2015 v kritickém stavu a která vedla k zastavení výstavby i přes sliby premiéra o přípravě jednotného povoloovacího řízení staveb, které mělo platit již od 1. 1. 2016. Nelze tedy přistoupit na časový tlak, který se předkladatel snaží vytvořit. Je třeba zajistit, aby konečná úprava novely EIA nevytvářela zbytečné překážky hospodářskému rozvoji. Naopak je žádoucí, aby zajistila plný soulad se směrnicí EIA a v žádném případě nešla nad jí stanovený rámec. Environmentální politika Evropské unie je na vysoké úrovni v porovnání s jinými regiony světa, není proto důvod ji překračovat a poškozovat konkurenceschopnost České republiky, jak v porovnání s jinými zeměmi EU, které její rámec nepřekračují, tak v porovnání se světem.
- 2) Ke komplexnímu zhodnocení navrhovaných úprav transpoziční novely zákona EIA je nezbytné posuzovat navrhované změny rovněž v kontextu s návrhem novely zákona EIA spojeného s novelou stavebního zákona – aktuální návrh po opakovaném, druhém projednání na LRV není k dispozici. Vycházíme však z informace, že úpravy zákona EIA, které nesouvisí s novými instituty stavebního zákona, jsou součástí transpoziční novely zákona EIA, a proto byly z novely stavebního zákona vypuštěny. Pokud bychom shledali, že tomu v některých případech není, vyhraujeme si možnost dodatečně uplatnit rovněž připomínky, které byly uplatněny v meziresortním připomínkovém řízení k zákonu EIA v rámci novely stavebního zákona a byly v meziresortním připomínkovém řízení ze strany gestora či spolugestora akceptovány, pokud dojde k jejich vypuštění z novely stavebního zákona a zároveň nejsou předmětem této novely. V této souvislosti požadujeme předložit aktuální verzi novely zákona EIA, která je součástí novely stavebního zákona, abychom mohli tuto vzájemnou provázanost vyhodnotit. Na základě informací, které máme, se to týká např. požadavku na omezenou platnost podpisové listiny (úpravy § 9e ZPV), kde nadále v souladu s výsledky meziresortního připomínkového řízení k novele stavebního zákona trváme na požadavku omezit její platnost na 18 měsíců. Nelze však vyloučit, že takových případů bude více.
- 3) V rámci novely je třeba systematicky používat zavedený pojem „posuzování vlivů na životní prostředí“. V rámci novely je v některých případech uvedeno „posuzování podle tohoto zákona“ a jindy jen „posuzování“.

KONKRÉTNÍ ZÁSADNÍ PŘIPOMÍNKY

1) K § 2, § 5 odst. 3 a dále v příslušných přílohách a k návrhu usnesení vlády.

Požadujeme zpracování metodického návodu k provádění posouzení na základě revidované směrnice upravených/přidaných předmětů posuzování – biologická rozmanitost, zranitelnost záměru vůči závažným nehodám a katastrofám, zranitelnost vůči klimatu. V této souvislosti požadujeme, aby návrh usnesení vlády obsahoval explicitní požadavek na zpracování metodických pokynů k těmto problematikám tak, aby v době předpokládané účinnosti transpoziční novely byly tyto k dispozici.

Odůvodnění:

Doplňované předměty posuzování vyplývají z revidované směrnice, avšak není zřejmé, jakým způsobem mají být aplikovány. Ve všech hlediscích je zásadní zejména měřítko, ve kterém jsou tyto aspekty posuzovány. Metodický návod je zde nezbytný k uchopení způsobu, jakým záměr vůči těmto hlediskům posuzovat. Absence konkrétní představy, jakým budou tyto požadavky naplňovány, přináší nejistotu v budoucí praxi.

2) K § 3 písm. g) části před středníkem a navazující poznámce pod čarou 1a.

Vzhledem k tomu, že z poznámky pod čarou (vypuštění slova „například“) vyplývá, že se jedná o úplný výčet řízení, která mohou být navazujícími, požadujeme upustit od obecné definice navazujícího řízení a přistoupit k explicitnímu vymezení všech řízení, která je nutné považovat za navazující, v normativní části předpisu. Vymezení je nezbytné provést jak textovým vymezením (př. územní řízení), tak příslušným odkazem na jeden konkrétní paragraf příslušného předpisu (př. § 84 stavebního zákona). Poznámku pod čarou 1a je pak nutné vypustit.

Odůvodnění:

Konkrétním vymezením navazujících řízení v normativní části předpisu dojde k jednoznačné a nezpochybnitelné identifikaci všech navazujících řízení, čímž se stane zákon EIA jednoznačným pro jeho adresáty. Uvedení formou např. „§ 84 a násl.“ stavebního zákona nedává jasnou představu, zda se jedná pouze o toto řízení a s ním související následná ustanovení nebo i nějaká jiná řízení uvedená v jakýchkoliv paragrafech po § 84. Vzhledem k tomu, že dle návrhu lze předpokládat, že se jedná o výčet konečný, nespátřujeme žádný důvod k tomu, aby k tomuto explicitnímu vymezení nedošlo. V případě změn zákonů či vzniku nových a jejich promítnutí do jiných předpisů je standardní legislativní činností, která nemůže být důvodem pro odmítnutí úprav.

3) K poznámce pod čarou 1a.

Požadujeme vypustit integrované povolení z navazujících řízení.

Odůvodnění:

Není respektováno, resp. je zcela opomenuto, propojení EIA s IPPC v zákoně o integrované prevenci, kde je tato vazba poměrně dobře ošetřena. Integrované povolení není vydáno, aniž by nezahrnulo podmínky stanoviska EIA a úřad, který integrované povolení vydává, musí prověřit, že povoluje něco k čemu má stanovisko EIA (tj. kapacita, účel, umístění, technologie, atd.). Zároveň je rovněž zajištěna účast veřejnosti na rozhodování podle zákona o integrované prevenci. **Integrované povolení by tedy nemělo být chápáno jako navazující řízení, resp. zákon o integrované**

prevenci (popř. i vodní zákon pokud se dle něj postupuje při vydání integrovaného povolení) by měl být z výčtu legislativních předpisů, podle nichž je vydáno navazující rozhodnutí vyloučen (vyškrtnut).

4) K § 3 písm. g) části za středníkem.

Požadujeme z návrhu vypustit slovo "povolenému".

Odůvodnění:

Změna některých již vydaných povolení ještě před získáním „konečného“ povolení (typicky stavebního) je běžná a nedomníváme se, že je nutné, aby tyto změny byly *a priori* navazujícím řízením. Pro zajištění toho, že při změně nebude povolena činnost, která by mohla mít významný vliv na životní prostředí je zajištěna zbytkem textu za středníkem.

5) K § 4 odst. 3 a 4

Požadujeme úpravu těchto ustanovení ve smyslu odůvodnění.

Odůvodnění:

Celý text je spíše přepisem textu směrnice a nikoli jeho funkční transpozicí odpovídající právnímu prostředí České republiky. Podle našeho názoru nemá být orgánem rozhodujícím o neposuzování některých záměrů vláda, ale Ministerstvo životního prostředí, coby klasický správní orgán. Vláda je kolektivním orgánem, který nemá vést správní řízení. Není ani zřejmé, zda se má jednat o správní řízení, není vyloučen správní řád. Proti rozhodnutí vlády není možné odvolání. Není popsán postup rozhodování, jeho proces ani kritéria. Není zřejmé, kdo návrh na rozhodnutí může podat a kam, zda si má navrhovatel zajistit podle odstavce 4 vyjádření MŽP sám nebo jej o něj požádá sama vláda. Materiál na vládu může podat jen její člen, jak tomu však bude u navrhovatelů ostatních? Text nepoužívá systematicky zavedený pojem „posuzování vlivů na životní prostředí“, jednou je uvedeno „posuzování podle tohoto zákona“, jindy jen „posuzování“. Není zřejmé, jak by mohl být účel zákona zmařen posuzováním. Zákon ani svůj účel nedefinuje, jen uvádí účel posuzování vlivů na ŽP. Směrnice namísto zmaření účelu uvádí nepříznivé ovlivnění účelu záměru, což je však podstatný rozdíl.

6) K § 5 odst. 1 až 4

Navrhujeme doplnit první odstavec následovně: „(1) Posuzování zahrnuje zjištění, popis, posouzení a vyhodnocení předpokládaných přímých a nepřímých významných vlivů provedení i neprovedení záměru na životní prostředí a rovněž významných vlivů uvedených v odstavcích 2 až 4.“ Případně obdobně jako v odstavci 1, tak i v dalších odstavcích doplnit před slovo „vlivů“ slovo „významných“. V této souvislosti je možné zvážit zavedení legislativní zkratky.

Odůvodnění:

Revidovaná směrnice EIA vyžaduje, aby byly posuzovány (tedy prováděno vyhodnocení) pouze významné vlivy na životní prostředí. Z tohoto důvodu navrhuje, aby se znění celého paragrafu upravilo tak, aby bylo skutečně zřejmé, že se z definovaných hledisek hodnotí pouze vlivy významné. Případně obdobně k návrhu předkladatele v odst. 1 doplnit slovo „významný“ před slovo „vliv“ i v případě odst. 2 až 4. Existují obavy, zda uvedení pouze v odstavci 1 dostatečně implikuje to, že posouzení vlivů z hledisek uvedených v odst. 2 až 4 probíhá v souladu s požadavky směrnice EIA pouze ve vztahu k vlivům významným. Proto žádáme o zvážení tohoto aspektu a jeho případné promítnutí a zdůraznění rovněž v důvodové zprávě.

V obdobném smyslu je níže uvedena připomínka k náležitostem oznámení, dokumentace, posudku a stanoviska, u kterých se rovněž předpokládá, že se posuzují/hodnotí pouze „významné vlivy“.

7) K § 5 odst. 2 a obecně k § 8

Požadujeme, aby se předkladatel jednoznačně vypořádal s otázkou, k jakému stavu životního prostředí se posouzení provádí a jednoznačně stanovil, k jakému stavu životního prostředí je prováděno posuzování vlivů a tento stav platil jako výchozí po dobu posouzení a rovněž po celou dobu platnosti stanoviska EIA. Nesouhlasíme s vypuštěním první věty předmětného odstavce bez jakékoliv náhrady.

Odůvodnění:

Předkladatel vypouští ustanovení, kterým se jednoznačně identifikuje stav životního prostředí, k jehož parametrům se provádí posouzení. Zejména ve vztahu k záměrům, které je nutné posuzovat v celém procesu EIA, nepovažujeme úpravu za šťastnou. Lze souhlasit s tím, že v případě procesu EIA nemusí jít o oznámení, ale o dokumentaci, jíž se zahajuje proces posuzování vlivů na životní prostředí ve smyslu navrhovaného § 3 písm. l). Je však třeba dosáhnout stavu, kdy posouzení bude provedeno vůči nějakému konkrétnímu stavu životního prostředí a nebude moci být zpochybnováno z důvodů namítaných nových skutečností (např. výskyt neposuzovaných druhů) v navazujících řízeních. Aktuálnost posouzení je zajištěna délkou platnosti stanoviska EIA a po tuto dobu musí být stav životního prostředí „zafixován“ na jeho parametrech v době posuzování záměru. Navrhovaná úprava je v zájmu nejen oznamovatele, ale rovněž povolujících úřadů, protože předchází budoucím komplikacím.

8) K § 5 odst. 3

Poslední vloženou větu požadujeme upravit následovně: „Posuzují se vlivy související s běžným provozováním záměru i vlivy vyplývající ze zranitelnosti záměru vůči **relevantním** závažným nehodám nebo katastrofám.“ nebo alternativně „Posuzují se vlivy související s běžným provozováním záměru i vlivy vyplývající ze zranitelnosti záměru vůči závažným nehodám nebo katastrofám, **které jsou pro dotčený záměr relevantní.**“

Odůvodnění:

Navrhované doplnění promítá požadavek čl. 3 odst. 2 revidované směrnice EIA, které předpokládá, že jsou tyto vlivy posuzovány tehdy, jsou-li pro záměr relevantní. Návrh předkladatele považujeme za nedůvodně široce formulovaný umožňující posuzovat zranitelnost záměru vůči neomezené množině možných závažných nehod či katastrof.

V extrémním případě tak může být požadováno provedení posouzení nehod či katastrof, které nepřichází pro předmětný záměr ve vztahu např. k jeho umístění k úvahu.

9) K § 5 odst. 4

Požadujeme doplnit za slova „opatření k monitorování možných“ slovo „významných“ a upozorňujeme na možné aplikační potíže vyplývající z doplnění odst. 4.

Odůvodnění:

Předkladatel v doplnění odst. 4 transponuje rozšíření požadavků směrnice EIA v oblasti monitoringu. Ty se však uplatňují pouze k významným vlivům na životní prostředí. Zároveň však upozorňujeme na skutečnost, že orgán EIA mnohdy nemusí znát požadavky na monitoring vyplývající z jiných právních předpisů (např. mimo environmentální gesci) a může tak stanovit požadavky na monitoring, byť jeho realizace vyplývá z jiných předpisů, které však budou aplikovány až v navazujících řízeních. Rozpor v monitoringu vyplývajícího ze závazného stanoviska EIA a monitoringu podle navazujících složkových zákonů může zavadat příčinu k tomu, že budou požadavky na monitoring duplicitní nebo dokonce širší než je ze zákona nebo povahy záměru potřeba, protože orgán, který vede navazující řízení je vázán podmínkami stanoviska EIA.

10) K § 6 odst. 5 a vazbě na vypuštěný § 7 odst. 7

Navrhujeme znění § 6 odst. 5 ponechat beze změny, tj. umožnit předložit oznámení zpracované v rozsahu př. č. 4, a zároveň ponechat znění původního § 7 odst. 7.

Odůvodnění:

U záměrů, které jsou plánovány realizovat v určitých oblastech/územních či jsou takového charakteru, kdy nespádají do kategorie I přílohy č. 1 zákona, ale svým rozsahem a kapacitou se blíží limitním hodnotám kategorie I, by měla být pro provozovatele zachována možnost zpracovat oznámení v rozsahu dokumentace dle přílohy č. 4, předložit je jako oznámení a vykonat zjišťovací řízení dle § 6. Více údajů a informací o záměru umožňuje oznamovateli předejít negativním stanoviskům od dotčených subjektů, které se k oznámení vyjadřují a které by na základě nedostatku podrobně prezentovaných informací mohly požadovat posouzení záměru dle § 8, což je časově i finančně složitější proces. Pokud by dle nového návrhu zákona zůstala pouze možnost předložit namísto oznámení záměru dokumentaci, v konečném důsledku by to pro oznamovatele znamenalo vždy zahájení řízení o posouzení vlivů na životní prostředí dle § 8, tj. časově náročnější správní řízení. Dokumentace dle Přílohy 4. obsahuje všechny náležitosti dle Přílohy 3, nic nebrání tomu podat oznámení s podklady zpracovanými dle Přílohy 4 a provést zjišťovací řízení. Pokud je oznámení zpracováno kvalitně, pak není důvod vylučovat možnosti uznat jej za dokumentaci EIA a urychlit tak průběh celého procesu posuzování. Dle našich informací je tento institut využíván často a nepovažujeme za účelné jej úplně vyloučit.

11) K § 7 odst. 5

Požadujeme vypustit omezení platnosti odůvodněného písemného závěru.

Odůvodnění:

Požadavek jde nad rámec směrnice EIA, která s explicitním omezením platnosti nepočítá. Obavy o zajištění aktuálnosti dokumentace EIA jsou ve vazbě na povinnost ji zpracovávat v souladu s § 8 odst. 1 části poslední věty za středníkem liché. Doplnění ustanovení v § 7 odst. 5 postrádá smysl i ve vazbě na skutečnost, že lze předložit rovnou dokumentaci EIA.

12) K § 7 odst. 7

Navrhujeme předmětné ustanovení vypustit.

Odůvodnění:

Předchozí ani stávající směrnice EIA nepožaduje po oznamovateli zpracování variant, které by nezvažoval. Stávající znění § 7 odst. 7 zákona EIA jde nad rámec těchto požadavků.

13) K § 8 odst. 5

Požadujeme vypustit nově vloženou část první věty za středníkem a celou nově vloženou druhou větu.

Odůvodnění:

Požadavek jde nad rámec směrnice EIA, která s explicitním omezením platnosti nepočítá. Obavy o zajištění aktuálnosti dokumentace EIA jsou ve vazbě na povinnost ji zpracovávat v souladu s § 8 odst. 1 části poslední věty za středníkem liché. Doplnění ustanovení v § 8 odst. 5 postrádá smysl i ve vazbě na skutečnost, že lze předložit rovnou dokumentaci EIA. Nežádoucí důsledky identifikované v důvodové zprávě, kdy není v případě vrácení dokumentace EIA k dopracování zřejmé, zda oznamovatel předpokládá pokračovat v procesu EIA či nikoliv, navrhujeme zvážit jiné možnosti. Např. doplnit zmocnění příslušného úřadu ukončit v takovém případě (případně i v případě dle § 7 odst. 5) posuzování, pokud na základě výzvy zaslané oznamovateli po 3 letech od poslední aktivity v procesu EIA tento nedeklaruje ve stanovené době vůli v procesu EIA dále pokračovat. Takový mechanismus je pak možné doplnit do § 23 – Ostatní společná ustanovení.

14) K § 9 odst. 3

Požadujeme zkrátit lhůtu pro zpracování posudku a nahradit číslo „60“ číslem „30“.

Odůvodnění:

Vzhledem k tomu, že se výrazně zpříšňují podmínky pro držení autorizace ke zpracování dokumentace a posudku a které by měly v důsledku vést ke zvýšení kvality autorizovaných osob, domníváme se, že by mělo být přistoupeno rovněž ke zkrácení lhůty pro zpracování posudku. Upozorňujeme na to, že smyslem posudku je oponentní kontrola úplnosti a správnosti dokumentace, není tedy potřeba doplňovat a zpracovávat jakékoliv časově náročné studie, které by ospravedlňovaly potřebu 90 dní ke zpracování oponentního posouzení.

15) K § 9 odst. 3

Na konec doplnit následující text: „*V případě, kdy posudek není zpracován ve lhůtě dle tohoto odstavce, má se za to, že posudkem splňujícím náležitosti podle tohoto zákona je písemné potvrzení příslušného úřadu o přezkoumání dokumentace podle § 8 odst. 2, které je příslušný úřad povinen vydat do 10 dní od marného uplynutí lhůty pro zpracování posudku. Lhůta uvedená ve druhé větě § 9 odst. 7 počíná ode dne tohoto uplynutí lhůty pro zpracování posudku. Není-li vydáno písemné potvrzení ani ve lhůtě podle věty první, zajistí zpracování posudku oznamovatel a předloží jej příslušnému úřadu k postupu podle odstavce 7. Příslušný úřad je povinen do 5 pracovních dnů od předložení posudku vyúčtování oznamovatelem uhradit oznamovateli jím prokázané náklady na zpracování posudku; § 18 odst. 3 se v takovém případě nepoužije.*“

Odůvodnění:

Protože se v běžné praxi lhůta pro zpracování posudku nedodrhuje, a to bez jakýchkoli sankcí, požadujeme pevný termín pro následné vydání stanoviska EIA, za které odpovídá příslušný orgán EIA, který musí stanovisko vydat v zákonné lhůtě. Je tedy jeho odpovědností, pokud si posudek vyžádá, zajistit jej smluvně tak, aby byly dodrženy veškeré zákonné lhůty a potom zejména termín pro vydání stanoviska, který požadujeme pevně zakotvit v zákonné lhůtě. Cílem je zajistit rychlý a efektivní postup povolování záměrů a zamezení nedodržování zákonných termínů dle zákona EIA. K dodržování povinnosti plnění zákonné lhůty navrhuje následující výše uvedenou úpravu textu zákona.

16) K § 9a odst. 3 a 4

Požadujeme vypustit poslední větu odst. 3. Případně v § 9a odst. 4 doplnit, že běh lhůty platnosti stanoviska se staví po dobu probíhajících soudních přezkumů jakýchkoliv navazujících rozhodnutí.

Odůvodnění:

Proces, který vede k vydání závazného stanoviska EIA je i po případných úpravách časově náročný, že nelze souhlasit s tím, aby v případě odvolání a zejména soudního sporu o platnost rozhodnutí vydaného v navazujícím řízení, kdy výsledkem těchto přezkumů bude opakované vydání rozhodnutí, bylo k tíži oznamovatele udržovat stanovisko EIA „preventivně“ platné po celou tuto dobu. Zejména v případě procesních pochybení úřadů je původní navržená konstrukce nepřijatelným zatížením.

17) K § 9a odst. 4 (platnost stanoviska)

Požadujeme, aby platnost stanoviska byla oproti návrhu předkladatele prodloužena na 7 let od jeho vydání.

Odůvodnění:

Předkladatel navrhuje zásadní změnu mechanismu platnosti stanoviska EIA, kdy dosud byla problematika platnosti zkonsumována prvním rozhodnutím v navazujícím řízení. Pokud má být platnost stanoviska EIA zkonsumována až vydáním všech povolení, kterými se umožňuje umístění nebo provedení záměru, pak je třeba, aby lhůta, ve které je nezbytné získat všechna tato povolení, odpovídala realitě skutečné časové náročnosti jejich získání. Byť lze mít pochopení nad požadavkem revidované směrnice na zajištění aktuálnosti stanoviska EIA, mechanismus, kterým tak

bude zajištěno, musí odpovídat náročnosti povolovacích procesů v České republice. Zejména u liniových staveb, které přecházejí přes mnoho pozemků, je zásadní doba, která je nezbytná k zajištění majetkových práv k pozemkům, na nichž bude stavba umístována, kdy je třeba mnohdy aplikovat vyvlastňování potřebných práv. Tato doba je determinující pro časovou náročnost povolovacího procesu. Dalším aspektem, který vstupuje do délky povolovacího procesu, jsou v případě některých typů staveb rovněž výběrová řízení podle zákona o zadávání zakázek. Argumentaci lze rovněž podpořit tím, že stávající praxe prodloužení platnosti stanovisek EIA, prokázala, že platnost 5 let (avšak při předchozím mechanismu) je dostatečná a potvrzuje, že obecně nedochází v této době k tak zásadním změnám v území, které by bylo nutné vyhodnotit v novém posouzení vlivů na životní prostředí, a proto nevidíme problém prodloužení úvodní platnosti stanoviska na požadovaných 7 let (s novým mechanismem).

18) K § 9a odst. 4 (k mechanismu prodloužení platnosti stanoviska)

Druhou větu upravit následovně: „*Platnost stanoviska příslušný úřad **prodlouží** může být ~~prodloužena~~ na žádost oznamovatele o pět let, a to i opakovaně, pokud nedošlo k podstatným změnám podmínek v dotčeném území ~~nebo znalostí souvisejících s věcným obsahem dokumentace.~~*“

Odůvodnění:

Pokud nedošlo k podstatným změnám podmínek v dotčeném území, pak musí vzniknout právní nárok oznamovatele na prodloužení platnosti stanoviska. Pojem „znalost související s věcným obsahem dokumentace“ je příliš vágní a není zřejmé, jak aplikaci tohoto pojmu zajistit. Domníváme se, že se pravděpodobně jedná o podmnožinu věty předcházející a jejímu vypuštění nic nebrání.

19) K § 9a odst. 4 (k podkladům žádosti o prodloužení)

Poslední větu odstavce požadujeme upravit následovně: „V žádosti o prodloužení platnosti stanoviska oznamovatel popíše aktuální stav dotčeného území včetně souhrnu ~~veškerých~~ **významných** změn oproti stavu v době ~~vydání stanoviska~~ **posuzování** a změny znalostí souvisejících s věcným obsahem dokumentace.“

Odůvodnění:

Jak je již uvedeno v jiných částech připomínek, je nezbytné, aby rovněž prodloužení platnosti stanoviska EIA probíhalo pouze ve vztahu k významným vlivům na životní prostředí. Rovněž se domníváme, že vymezení stavu životního prostředí vůči stavu při vydání stanoviska nepovažujeme za šťastné, jelikož toto žádný stav nepopisuje a je založeno na dokumentaci a oponentním vyhodnocení v posudku, proto navrhuje obecnější vymezení stavu, ke kterému se má vztahovat prokazování absence významných změn na životní prostředí.

20) K § 9a odst. 5 (úprava podmínek stanoviska EIA v „coherence stamp“)

Možnost upravovat v rámci vydávání „coherence stamp“ podmínky původního stanoviska EIA v navrhovaném zmocnění považujeme za poněkud problematickou a uvítáme její zdůvodnění na konkrétních případech. V případě prokázání nezbytnosti úpravy podmínek požadujeme explicitně dodefinovat v návrhu novely situace, za kterých lze k vypuštění (případně úpravě) podmínek přistoupit, např. vyplývá-li potřeba úpravy ze změn záměru.

Odůvodnění:

V souhlasném závazném stanovisku bude mít příslušný úřad nově možnost reflektovat změny záměru a případně i upravit podmínky stanoviska EIA. Neurčitá možnost úpravy podmínek stanoviska vystavuje oznamovatele nejistotě, že mu příslušný úřad podmínky upraví takovým způsobem, že důsledkem bude nutnost provést úpravy dokumentace pro navazující řízení. Vzhledem k tomu, že je dokumentace pro navazující řízení již předložena příslušnému správnímu úřadu, znamená to přerušování řízení a následné opakování již provedených kroků, tyto možné administrativní dopady jsou nepřijatelné. Pokud je nějaká podmínka stanoviska EIA nerelevantní z hlediska změny záměru, tj. takové změny, která nemá významný negativní vliv na životní prostředí, je na zvážení, zda je nezbytné takovou podmínku upravovat. Nicméně, navrhovaná úprava je příliš obecná a umožňuje i nedůvodnou úpravu, resp. doplnění podmínek. Žadatelům o „coherence stamp“ tato úprava může přinést nejistotu v tom, za jakým účelem budou podmínky upravovány a jakým způsobem. Navrhujeme proto vymezit v paragrafovém znění okolností, za kterých lze ke změně podmínek stanoviska EIA přistoupit.

21) K § 9a odst. 5 (k mechanismu „coherence stamp“)

V souladu s dlouhodobou pozicí požadujeme výraznou racionalizaci institutu „coherence stamp“.

Odůvodnění:

Návrh tohoto odstavce lze stále považovat jako neúměrnou byrokratickou zátěž, která jen prodlouží realizaci investic. Celý odstavec, resp. § 9a je koncipován nevhodně, měl by být zaměřen na případy, kdy došlo ke změně kapacity, technologie, způsobu využívání apod., nikoli na to, že pro realizaci investice potřebují v legislativní logice řetězec několika postupně vydávaných rozhodnutí a k nim i několika stanovisek

Celý paragraf by měl být zaměřen na případy, kdy opravdu došlo ke změně kapacity, technologie, způsobu využívání apod. (tedy k podstatné změně záměru), nikoli na opakované potvrzování že záměr (projekt, investice) se nemění, nebo jen minimálně a bez vlivů na životní prostředí. V logice řetězce několika rozhodnutí v souvislosti s realizací investice stávající znění zákona o EIA znamená, pořád dokola žádat o to samé stanovisko k původnímu stanovisku.

Správně by měl porovnání shody mezi stanoviskem EIA a dokumentací pro navazující řízení provést orgán, který své rozhodnutí na základě stanoviska EIA vydává a teprve má-li, za to že v žádosti (dokumentaci), kterou obdržel, došlo k podstatné změně záměru, požádat MŽP nebo krajský úřad o stanovisko k této dokumentaci. Toto se týká hlavně stavebního povolení a změny stavby před dokončením (tedy stavebního zákona).

Změna zákona (vč. novely 39/2015 Sb.), která postihuje vše, bez zaměření se na věcnou podstatu a použití zdravého rozumu, sice zaručí 100% kontrolu dodržování stanoviska EIA, ale hlavně přidělá všem kolem práci a prodlouží proces realizace investic. Tyto negativní dopady, kdy je uměle generována práce pro státní byrokratický aparát a následně umožněno i jeho bobtnání, nesvědčí o správném a racionálním přístupu ke státní správě. Toto vše budou platit plátcí daní (právnícké i fyzické osoby), kteří si na ty daně napřed musí vydělat, ale díky delší lhůtě realizace investice to půjde nepochybně složitěji.

22) K § 9a odst. 5 (nesouhlasné závazné stanovisko)

Požadujeme vypustit poslední větu předmětného odstavce.

Odůvodnění:

V principu je snahou oznamovatele poskytnout včas adekvátní a pravdivé podklady, pokud nemá orgán EIA úplné údaje, tak si je může vyžádat. Tuto úpravu považujeme za nadbytečnou a nesystémovou, standardně se taková pravidla pro vydání nesouhlasného stanoviska nestanovují.

23) K § 9c odst. 4

Požadujeme předmětné ustanovení bez náhrady vypustit.

Odůvodnění:

Nesouhlasíme s úpravou, která zavedla absurdní pozitivní diskriminaci jedné skupiny účastníků a umožňuje jim i bez účasti v prvoinstančním řízení podat odvolání proti rozhodnutí v tomto řízení vydanému. Jedná se o postup, který nedůvodně privileguje určité skupiny veřejnosti, kterým již i tak svědčí významnější právní postavení než ostatním. Jedná se o řešení, které významně vybočuje ze systematiky správního řádu. Zároveň nejsme přesvědčeni, že judikatura Evropského soudního dvora, která se obdobné otázky věnovala, vyjadřuje nezbytnost takové úpravy. Za pravdu tomuto postoji dává i vyjádření některých členů LRV, kteří mají pochybnosti o nezbytnosti takového ustanovení.

24) K § 13 odst. 1 a 3

Nesouhlasíme s navrhovanou úpravou v odst. 1 a 3, která požaduje pořízení předkladů do úředního jazyka dotčeného státu. Zároveň doporučujeme sjednotit lhůtu v odst. 1 pro zaslání dotčenému státu na se lhůtou obecnou pro záměry, které nejsou mezistátní, tedy na 7 pracovních dní.

Odůvodnění:

Z předmětného ustanovení vyplývá, že je vždy nezbytné pořídit překlad do úředního jazyka dotčeného státu, přičemž ministerstvo může stanovit pouze rozsah informací, jež je nezbytné překládat. Z výkladů Espoo úmluvy však vyplývá, že není třeba překládat nutně do všech jazyků, pokud lze předpokládat, že jazyk země původu bude srozumitelný veřejnosti dotčeného státu. V případě České republiky považujeme za zbytečné pořizovat překlady do slovenského jazyka, protože český jazyk je prokazatelně srozumitelný slovenské veřejnosti. Ustanovení o ministerstvem stanoveném rozsahu nelze využít pro stanovení toho, že do slovenštiny není třeba překládat vůbec. Sjednocení lhůt považujeme za žádoucí, aby nevznikaly nedůvodné rozdíly mezi informováním o záměru na české straně a v zahraničí.

25) K § 19 odst. 3

Požadujeme upravit předmětné a případná další ustanovení tak, aby autorizované osoby, které jsou v oboru životního prostředí aktivní a např. dlouhodobě zpracovávají oznámení, dokumentace či posudku, nemusely vždy absolvovat zkoušku odborné způsobilosti.

Odůvodnění:

Nepovažujeme za účelné, aby praktikující autorizované osoby postupovaly přezkušování. Pokud chybují, je možné jim autorizaci odejmout podle navrhovaných upravených ustanovení, a to zřejmě efektivněji než v současnosti. Přezkušování je účelné pouze tehdy, pokud jsou mimo obor a není tak zajištěno, že sledují aktuální vývoj v legislativě životního prostředí.

26) K § 22a

Požadujeme vypustit celý nově vložený § 22a.

Odůvodnění:

Pokud by bylo schváleno toto ustanovení, pak bude docházet k situaci, kdy za jeden přešupek bude oznamovatel pokutován dvakrát. To je v přímém rozporu s ústavními právy a principem, že pokutovat lze za jeden delikt pouze jednou. Pokud oznamovatel provádí záměr v rozporu s podmínkami rozhodnutí, dopouští se přešupku na úseku práva k navazujícímu řízení (typicky stavebnímu zákonu) a sankce jsou tak vyměřovány dle relevantních předpisů. Nesouhlasíme s tím, aby byl umožněn tento princip dvojích pokut. Požadavek, který směrnice EIA nově zavádí, je tak již transponován v jiných právních předpisech a na ty je třeba v případném jednání s EK odkazovat.

27) K § 23 odst. 3

Požadujeme předmětné ustanovení upravit a doplnit nové písm. c) ve znění: „*se jedná o záměr nebo jeho změnu, který by mohl naplnit bod přílohy č. 1, k němuž je příslušným úřadem ministerstvo,*“. Dosavadní písmena c) a d) se označují jako d) a e).

Odůvodnění:

Domníváme se, že navrhovaná úprava může v praxi způsobit významné potíže v případě, kdy k záměru, který může být v kompetenci MŽP, vydá vyjádření pouze krajský úřad. U záměru, kde může být MŽP příslušným úřadem, je nezbytné, aby vyjádření vydávalo samo MŽP.

28) K § 23 odst. 5

Požadujeme vypustit ustanovení, které má předejít podjatosti úředních osob při posuzování.

Odůvodnění:

Považujeme navrhované ustanovení za nevhodné. Již stávající systém přenesené působnosti státní správy zajišťuje, že úřední osoby na krajských úřadech vykonávající přenesenou působnost musí rozhodovat vždy nezávisle na vůli

samosprávy kraje, a to vždy v souladu se zákonem. Úprava je nadbytečná a bezprecedentně předpokládá podjatost úředníků krajských úřadů vykonávajících přenesenou působnost.

29) K příloze č. 1 bodům 30 – 36

Požadujeme upravit body 30 – 35 do souladu se zněním směrnice a vypustit bod 36.

Odůvodnění:

Text v návrhu zákona	Text Směrnice
<p>Bod 30 - Zařízení k průmyslové výrobě základních organických a anorganických chemických látek a směsí chemickou přeměnou (například uhlovodíky, kyseliny, zásady, oxidy, soli, chlór, amoniak).</p> <p>Bod 31 - Zařízení k průmyslové výrobě základních přípravků na ochranu rostlin a biocidů chemickou přeměnou.</p> <p>Bod 32 - Zařízení k průmyslové výrobě fosforečných, dusíkatých a draselných hnojiv chemickou přeměnou.</p> <p>Bod 33 - Zařízení k průmyslové výrobě základních farmaceutických produktů biologickou nebo chemickou cestou.</p> <p>Bod 35 - Zařízení k průmyslové výrobě výbušin chemickou přeměnou.</p>	<p>Příloha I, bod 6</p> <p>Integrovaná chemická zařízení, a to zařízení k výrobě látek v průmyslovém měřítku chemickou přeměnou, kde je několik jednotek navazujících a funkčně propojených, a které jsou určeny:</p> <p>a) k výrobě základních organických chemikálií;</p> <p>b) k výrobě základních anorganických chemikálií;</p> <p>c) k výrobě fosforečných, dusíkatých nebo draselných hnojiv (jednoduchých nebo složených hnojiv);</p> <p>d) k výrobě základních přípravků na ochranu rostlin a biocidů;</p> <p>e) k výrobě základních farmaceutických produktů chemickou nebo biologickou cestou;</p> <p>f) k výrobě výbušnin.</p>
<p>Bod. 34 - Výroba chemických látek a směsí a zpracování meziproductů od stanoveného limitu (například pesticidy a farmaceutické produkty, nátěrové hmoty a peroxidy).</p>	<p>Příloha II</p> <p>6. CHEMICKÝ PRŮMYSL (ZÁMĚRY NEUVEDENÉ V PŘÍLOZE I)</p> <p>a) Zpracování meziproductů a výroba chemikálií;</p> <p>b) Výroba pesticidů a farmaceutických produktů, barev a laků, elastomerů a peroxidů;</p>
<p>Bod 36 - Zařízení k delaboraci nebo ničení výbušin, munice, streliva a pyrotechnických předmětů chemickou přeměnou.</p>	<p>Směrnice neobsahuje</p>

30) K příloze č. 1 bodu 37

Požadujeme v textové části bodu vypustit slova „, vápna nebo zpracování magnezitu“.

Odůvodnění:

V textu Směrnice EIA je v Příloze II (Záměry uvedené v čl. 4, odst. 2) pod číslem 5. b) uvedeno **Zařízení k výrobě cementu**. Zařízení pro výrobu vápna ani oxidu hořečnatého není obsaženo nikde v Příloze I ani v Příloze II Směrnice. K dosažení maximálního souladu s právem Evropského společenství, zejména se Směrnicí EIA a k zamezení nerovných podmínek mezi uvedenými zařízeními v ČR a v ostatních členských státech požadujeme výše uvedenou úpravu.

31) K příloze č. 1 bodu 59

Požadujeme výrazně navýšit limitní hodnotu v kategorii II sloupci KÚ.

Odůvodnění:

Navrhovaná hodnota je desetinásobným snížením stávající hodnoty pro odběr podzemních vod. Stávající zákon EIA předpokládá provedení zjišťovacího řízení pro odběry vyšší než 1 mil. m³ za rok. Byť nerozporujeme snahu MŽP řešit narůstající problémy se suchem a budoucím možným nedostatkem vody, nelze souhlasit s takto razantním snížením limitní hodnoty. Je třeba zohlednit fakt, že regulační nástroje ke snížení odběru podzemních vod předpokládá vodní zákon již od výrazně nižších hodnot odběrů, tato regulace má vést ke snížení spotřeby všechny spotřebitele bez ohledu na množství odebírané vody. V případném procesu EIA by však měly být prověřovány pouze ty záměry, které by mohly výrazně ovlivnit hydrogeologickou situaci v území, což se však týká výrazně vyšších odběrů, než navrhovaných 100 000 m³ za rok.

32) K příloze č. 1 bodu 64

Požadujeme upravit tento bod a specifikovat pojem „obsahuje“.

Odůvodnění:

Není zřejmé, co znamená „obsahuje látku“ – kdo to stanoví při přípravě záměru – tyto látky jsou i v říční vodě, tzn., že budou pravděpodobně ve vodách v čistírně, i když s nimi nikdo, kdo vodu „nad čistírnou“ používá, nenakládá. Při dnešních schopnostech analytické techniky by měl být pojem „obsahuje“ dostatečně specifikován. Ponechání navrhovaného znění ve stávající podobě znamená nárůst byrokracie – je zde výhradně vliv na vodní hospodářství a ten bude posouzen v rámci vodoprávního řízení. Vodoprávní úřady mají v managementu nebezpečných a prioritních látek dostatečné nástroje pro povolování či nepovolování.

33) K příloze č. 1 bodu 66 a 67

Požadujeme následující úpravu bodů:

66) ~~Potrubi~~ **Dálkové potrubí k přepravě plynu, ropy a chemických látek a směsí obdobných nebezpečných vlastností o vnitřním průměru nad 800 mm a o délce od stanoveného limitu. Produktovody k přepravě toků oxidu uhličitého za účelem jeho ukládání do přírodních horninových struktur, včetně připojených kompresních stanic, o vnitřním průměru nad 800 mm a o délce od stanoveného limitu.**

67) ~~Potrubi~~ **Dálkové potrubí k přepravě plynu, ropy, páry a dalších látek chemických látek a směsí obdobných nebezpečných vlastností, páry a vody o vnitřním průměru od 300 500 mm a o délce od stanoveného limitu.**

Produktovody k přepravě toků oxidu uhličitého za účelem jeho ukládání do přírodních horninových struktur o vnitřním průměru od ~~300~~ 500 mm a o délce od stanoveného limitu.

Stanovenou limitní hodnotu „5 km“ pro bod 67 nahradit hodnotou „10 km“.

Odůvodnění:

Z důvodu eliminace různých výkladů a nejistoty navrhujeme doplnit do popisu záměru slovo „dálkové potrubí“, případně specifikovat „potrubí mimo provozovnu“.

Z uvedeného popisu záměru není jednoznačné, zda se týká pouze dálkových potrubí mezi jinými lokalitami nebo se vztahuje i na potrubí místního významu např. v rámci uzavřeného průmyslového areálu. Potrubí místního významu instalované např. v rámci výrobní jednotky není samostatným záměrem podle zákona o EIA.

Při zachování navrženého znění nelze vyloučit, že nejistota výkladu bude mít nežádoucí dopad i na podlimitní záměry. Přestože většina lokálních potrubí nemusí dosáhnout limitní hodnoty, úřad může požadovat podlimitní oznámení změny záměru, i když půjde o lokální potrubí, které vůbec není záměrem – předmětem zákona o EIA.

Požadujeme v bodě 66 upřesnit, že se týká potrubí k přepravě chemikálií o nebezpečných vlastnostech obdobných, jako mají plyn a ropa. Ponechání pouze pojmu chemických látek a směsí bez dalšího upřesnění rozšiřuje dopad zákona nad rámec stanovený směrnici, která uvádí pojem chemikálie. Chemickou látkou mohou být i látky, které nemají nebezpečné vlastnosti např. voda. V bodě 67 pak požadujeme nahrazení slov „páry a dalších látek“ slovy „chemických látek a směsí obdobných nebezpečných vlastností, páry a vody“, protože jde v návrhu opět o vymezení nad rámec požadavků směrnice. Směrnice v obou přílohách vymezuje pouze plyn, ropu, páru, chemikálie, teplou vodu a dálkové vodovody, žádné další látky explicitně ani implicitně nevyjmenovává. Přičemž teplou vodu lze zahrnout pod vodu.

Navýšení vnitřního průměru potrubí z 300 mm na 500 mm je pak navrhováno s ohledem na to, že právě tento průměr je prakticky největším potrubím na distribučních soustavách plynu mající obdobný význam jako distribuční soustavy v elektroenergetice.

Zvětšení délky potrubí u bodu 67 na dvojnásobek navrhujeme jednak z důvodu jejího prodloužení na dvojnásobek v kategorii I ze současných 20 na 40 km a také s ohledem na nově navrhované ustanovení § 4 odst. 1 písm. d) bod. 1. a 2. zavádějící podmínku 25% ze stanoveného limitu. Ta by při zachování limitu 5 km představovala bezvýznamnou délku jen něco málo přes 1 km, takže by se na přeložky potrubí, jež budou delší, muselo provádět zjišťovací řízení, přestože budou procházet stejným územím jako původní potrubí, což nedává smysl.

34) K příloze č. 1 bodu 79

Hodnotu ve sloupci KÚ „10 tis. t/rok“ nahradit hodnotou „100 tis. t/rok“.

Odůvodnění:

Jedná se nedůvodné zpřísnění na všechny těžené nerostné suroviny. Stávající zákon o EIA vymezuje pro lignit limit 200 tis. t/rok, pro uhlí 100 tis. tun/rok a pro ostatní nerosty pouze plošný rozsah. Domníváme se, že navýšení na 100 tis. t/rok spolu s kombinací plošného vymezení bude dostatečnou zárukou, že nedojde k vyloučení záměrů, které by mohly mít významný vliv na životní prostředí.

35) K příloze č. 2 část II větě

Požadujeme slovo „parametry“ nahradit slovy „ekologická citlivost“ a slovo „zvážený“ na slovo „zvážena“.

Odůvodnění:

Nepřesná transpozice – viz Příloha III část 2. směrnice 2011/92/EU ve znění směrnice 2014/52/EU.

36) K příloze č. 2 část II bod 3 písm. g)

Požadujeme toto písmeno uvést v následujícím znění: „g) území, ve kterých nejsou dodrženy normy environmentální kvality stanovené zvláštními právními předpisy, které jsou relevantní pro daný záměr, nebo se má za to, že v nich k takovému nedodržení došlo“.

Odůvodnění:

Nepřesná transpozice – viz Příloha III část 2. směrnice 2011/92/EU ve znění směrnice 2014/52/EU. Navržené znění je vágní – co je to únosná míra? Navíc vyžaduje i řešení ekologické citlivosti území z hlediska parametrů, které daný záměr vůbec neovlivňuje, tj. dochází k rozšíření nad rámec směrnice. Stejně tak nejasný je pojem „stará zátěž“.

37) K příloze č. 2 část II bod 3 písm. h)

Požadujeme vypustit písmeno h) bez náhrady.

Odůvodnění:

Stanovení dopadů změny klimatu je do značné míry spekulativní, navíc má velmi dlouhodobý charakter ve srovnání s očekávanou životností většiny hodnocených záměrů. Není ani jasné, proč by měl oznamovatel řešit dopady změny klimatu a možnosti jejich minimalizace, to je věc strategických dokumentů například dále konkretizovaných v územních plánech apod. Cílem posuzování vlivu na životní prostředí je zjištění možných negativních vlivů a jejich minimalizace, nikoliv řešení dopadů změny klimatu. Požadavek je nad rámec směrnice 2011/92/EU ve znění směrnice 2014/52/EU.

38) K příloze č. 3 písm. B. část I., bod 5

Požadujeme bod 5 uvést v následujícím znění: „5. Zdůvodnění umístění záměru a popis zvažovaných variant záměru včetně uvedení hlavních důvodů vedoucích k volbě daného řešení“.

Odůvodnění:

Nepřesná transpozice. Není důvod zdůvodňovat záměr jako takový, ale jeho varianty a důvod výběru řešení.

39) K příloze č. 3 písm. B. část I., bod 6

Požadujeme vypustit slova „; v případě záměrů spadajících do režimu zákona o integrované prevenci včetně porovnání s nejlepšími dostupnými technikami, s nimi spojenými úrovněmi emisí a dalšími parametry“.

Odůvodnění:

Požadavek jde nad rámec směrnice 2011/92/EU ve znění směrnice 2014/52/EU. Soulad záměru s požadavky zákona o integrované prevenci vůbec není předmětem hodnocení vlivu na životní prostředí. Nehledě na to, že míra obecnosti podkladů pro vyhodnocení vlivu na životní prostředí a daná fáze přípravy záměru ani toto vyhodnocení vůbec neumožňuje. Nelze dva různé zákony tímto způsobem prolínat. Z pohledu investora je při stávající právní úpravě zákona o integrované prevenci, resp. znění novely stavebního zákona, zcela neúčelné rozpracovávat již v rámci oznámení daný záměr do úrovně projektu pro získání integrovaného povolení, kde je účast veřejnosti opět zajištěna. Je třeba počítat s tím, že postupně dochází ke zpřesňování záměru a v rámci posuzování vlivu na životní prostředí by měly být řešeny základní souvislosti „únosnosti záměru“ a koncepce záměru s ohledem na minimalizaci jeho dopadů na životní prostředí, nikoli detailní aplikace navazujících právních předpisů. Navrhované doplnění do náležitostí pro EIA bylo diskutováno v souvislosti s požadavky podnikatelské sféry na umožnění dokládat integrované povolení až ke kolaudaci, tento požadavek však nebyl v novele stavebního zákona a navazujících předpisech promítnut, proto postrádá navrhované doplnění smysl.

40) K příloze č. 3 písm. C. bod 1

Požadujeme bod 1 uvést v následujícím znění: „Základní environmentální charakteristika dotčeného území se zvláštním zřetelem na jeho ekologickou citlivost“.

Odůvodnění:

Navržený text jde nad rámec směrnice 2011/92/EU ve znění směrnice 2014/52/EU. Požadavek není proveditelný. Tyto informace nemohou být předmětem oznámení, protože oznamovatel je v této úrovni detailu a rozsahu ani nemá v době oznámení záměru k dispozici. V této fázi je podstatné, zda je záměr např. v národním parku, chráněném území nebo naopak v průmyslové zóně.

41) K příloze č. 4, část B, oddíl I. bod 5

Požadujeme bod 5 uvést v následujícím znění: „5. Zdůvodnění umístění záměru a popis zvažovaných variant záměru včetně uvedení hlavních důvodů vedoucích k volbě daného řešení a srovnání vlivů na životní prostředí“.

Odůvodnění:

Nepřesná transpozice. Viz příloha IV směrnice 2011/92/EU ve znění směrnice 2014/52/EU bod 2. Není důvod zdůvodňovat potřebu záměru, oznamovatel ho prostě chce realizovat. Relevantní je zdůvodnění, proč byla přijata určitá varianta a proč je navrženo dané umístění záměru.

42) K příloze č. 4, část B, oddíl I. bod 6

Požadujeme vypustit slova „; v případě záměrů spadajících do režimu zákona o integrované prevenci včetně porovnání s nejlepšími dostupnými technikami, s nimi spojenými úrovněmi emisí a dalšími parametry“.

Odůvodnění:

Požadavek jde nad rámec směrnice 2011/92/EU ve znění směrnice 2014/52/EU – viz příloha IV. Soulad s požadavky zákona o integrované prevenci vůbec není předmětem hodnocení vlivu na životní prostředí. Z pohledu investora je při stávající právní úpravě zákona o integrované prevenci, resp. znění novely stavebního zákona, zcela neúčelné rozpracovávat již v rámci posuzování vlivu na životní prostředí daný záměr do úrovně projektu pro získání integrovaného povolení, kde je účast veřejnosti opět zajištěna. Je třeba počítat s tím, že postupně dochází ke zpřesňování záměru a v rámci posuzování vlivu na životní prostředí by měly být řešeny základní souvislosti „únosnosti záměru“ a koncepce záměru s ohledem na minimalizaci jeho dopadů na životní prostředí, nikoli detailní aplikace navazujících právních předpisů. Navrhované doplnění do náležitostí pro EIA bylo diskutováno v souvislosti s požadavky podnikatelské sféry na umožnění dokládat integrované povolení až ke kolaudaci, tento požadavek však nebyl v novele stavebního zákona a navazujících předpisech promítnut, proto postrádá navrhované doplnění smysl.

43) K příloze č. 4, část C bod 1

Požadujeme slova „zatěžovaná nad míru únosného zatížení, staré ekologické zátěže, extrémní poměry v dotčeném území“ nahradit slovy „, v nichž nejsou dodrženy normy environmentální kvality stanovené zvláštními právními předpisy relevantními pro daný záměr“.

Odůvodnění:

Navržené znění je vágní – co je to únosná míra? Navíc vyžaduje i řešení ekologické citlivosti území z hlediska parametrů, které daný záměr vůbec neovlivňuje, tj. dochází k rozšíření nad rámec směrnice. Stejně tak nejasný je pojem „stará zátěž“. Jedná se o nepřesnou transpozici směrnice 2011/92/EU ve znění směrnice 2014/52/EU.

44) K příloze č. 4, část C bod 2

Požadujeme slova „např. stav kvality ovzduší, emise znečišťujících látek a skleníkových plynů“ nahradit slovy „imisi zatížení“.

Odůvodnění:

Stav kvality ovzduší je vágní pojem, emise znečišťujících látek nijak necharakterizují stav životního prostředí, navíc není jasné, o jaké emise se má jednat, emise skleníkových plynů jsou v daném kontextu zcela irrelevantní a navíc jsou předmětem části D.

45) K příloze č. 4, část C bod 3

Požadujeme slova „jeho únosného zatížení“ nahradit slovy „plnění norem environmentální kvality stanovených zvláštními právními předpisy relevantními pro daný záměr“.

Odůvodnění:

Náhrada subjektivního pojmu „únosné zatížení“ exaktní charakteristikou vyplývající ze směrnice.

46) K přílohám č. 3, 4, 5 a 6 – významnost vlivů

Požadujeme doplnit v příslušných přílohách, že se zabývají pouze vlivy na životní prostředí, které jsou významné.

Odůvodnění:

Pokud je cílem novelizace transponovat požadavky revidované směrnice EIA, docílit plného souladu s evropským právem a zrychlit a zjednodušit proces EIA, považujeme za zásadní tyto aspekty promítnout i v příslušných náležitostech na jednotlivé pořizované dokumenty. Konkrétním příkladem (plně přenositelným i na ostatní přílohy) je příloha č. 4 k zákonu, která má svůj předobraz v příloze IV revidované směrnice EIA. Ta např. v bodě 5 uvádí, že má být uveden: *“Popis možných významných vlivů navrhovaného záměru na životní prostředí vyplývajících z:“*, obdobně v dalších bodech jsou předmětem posuzování pouze významné vlivy záměru na životní prostředí. Stávající znění přílohy č. 4 a obdobně i navržené znění přílohy č. 4 k novele zákona všude uvádí pouze „vlivy“ a pomíjí přitom skutečnost, že směrnice vyžaduje jejich posuzování pouze tehdy, pokud jsou významné. Pokud s významnými vlivy na životní prostředí pracuje rovněž revidovaná směrnice EIA, není důvodů jít nad rámec jejich požadavků a vyžadovat podrobné hodnocení všech vlivů na životní prostředí bez ohledu na jejich významnost.

47) K přechodným ustanovením

Požadujeme dopracovat vyhodnocení navrhovaných úprav přechodných ustanovení do RIA. Na základě tohoto vyhodnocení zhodnotit formulaci a nastavení navržených přechodných ustanovení při zohlednění přechodných ustanovení revidované směrnice EIA. Je zřejmé, že přechodná ustanovení v bodě 1 a 2 lze sloučit do jednoho bodu s tím, že procesy EIA, kde již byla předložena dokumentace EIA, budou dokončeny podle dosavadních právních předpisů. Obdobně již zahájená zjišťovací řízení. Platnost všech již vydaných stanovisek EIA, kterým objektivně neuplynula lhůta platnosti (vč. těch, kde došlo k přerušení lhůty podle § 9a odst. 3) navrhujeme počítat novým mechanismem od doby vstupu této novely v účinnost.

Odůvodnění:

Domníváme se, že předložený návrh může být způsobilý obdobně jako poslední novela zákona č. 39/2015 Sb. výrazně zkomplikovat povolování staveb. Předložená RIA se však podrobně těmto dopadům nevěnuje a je třeba ji v této části významným způsobem dopracovat a zohlednit rovněž ve vztahu ke konečným reálným dopadům předchozí novelizace.

V otázce přechodných ustanovení je třeba důsledně zohlednit přechodná ustanovení samotné směrnice EIA, která dle naší interpretace nepožaduje tak striktní vymezení vůči postupům dle dosavadní právní úpravy a umožňuje tedy dokončit zahájená zjišťovací řízení a rovněž zahájené procesy posuzování vlivů na životní prostředí podle stávajícího právního předpisu. Procesy EIA, kde již byla předložena dokumentace EIA, budou dokončeny podle dosavadních právních předpisů (čl. 3 bod 2 písm. b) revidované směrnice EIA) a obdobně u zjišťovacího řízení, které lze rovněž dokončit podle stávající právní úpravy (viz čl. 3 bod 1 a bod 2 písm. a) revidované směrnice EIA).

Počítání lhůty 5 let od vstupu novely v účinnost u všech stanovisek, kde dosud nedošlo k marnému uplynutí lhůty (tj. vč. těch, jež mají přerušenu platnost podle § 9a odst. 3), zamezí jakýmkoliv nejasnostem a sjednotí postup pro všechna stanoviska EIA.

Doporučující připomínky:

1) K § 3 písm. k)

Doporučujeme upravit definici oznamovatele, tak aby dávala smysl a odpovídala textu směrnice, např. tímto způsobem: „k) oznamovatelem ten, kdo předloží oznámení záměru nebo dokumentaci podle § 6“.

Odůvodnění:

Oznamovatele určuje skutečnost, že podá oznámení záměru příslušnému úřadu. Skutečnost, že někdo hodlá záměr provést, lze stěží prokázat, navíc oznamovatel nemusí sám záměr provádět. Směrnice 2011/92/EU ve znění směrnice 2014/52/EU rovněž v podobném duchu definuje oznamovatele jako žadatele o povolení nebo orgán veřejné moci, který dal podnět k záměru.

2) K příloze č. 1 bod 65

Doporučujeme vypustit text „/rok“ v prvním i posledním sloupci.

Odůvodnění:

Kapacita nádrží se nevztahuje k časovému období, ale celkovému nejvyššímu objemu, který je nádrž schopna kdykoli pojmout.

3) K příloze č. 3, bod B., část III

Doporučujeme vypustit slovo „případných“.

Odůvodnění:

Vypuštění z důvodu nadbytečnosti.

